

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Δ'—ΑΡΙΘ. 1061

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΦΙΝΙΩΝ 27^Α ΑΘΗΝΑΙ

4 ΜΑΡΤΗ 1928

Τιμή φύλλου Δρ. 1.50

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ

Ἡ διαμαρτυρία μας, διαμαρτυρία κάθε δασκάλου καὶ ἀνθρώπου ποῦ ἔχει συνείδηση τοῦ ἀνθρωπισμοῦ του δὲν ἀποτελεῖ μονόχα ἔκφραση συμπάθειας πρὸς τὰ πρόσωπα ποῦ ἡ θέση τους μέσα στὴν ὀργάνωσή τὰ ἔκανε στόχο τῶν ἐπιθέσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Ἡ διαμαρτυρία μας ἐμπνεόμενὴ ἀπὸ τὸ ἀνώτερο ἠθικὸ αἰσθημα ἀλληλεγγύης ποῦ ἐνώνει τὴν ὀργανωμένο ἐκπαιδευτικὸ καὶ δημοσιοῦπαλληλικὸ κόσμο, ἔχει ἓνα πολὺ καθαρὸ σκοπὸ, νὰ διακηλώσῃ κατὰ τὸν ἐντονώτερο τρόπο τὴν ἀπόφασή μας γὰρ περαστικῶς τις συμπαιδικῆς ἐλευθερίας καὶ γινεῖ καὶ τις ἐλευθερίας μας εἰς ἀνθρώποι καὶ εἰς πολῖτες τῆς ἑλληνικῆς δημοκρατίας. Γιατὶ οἱ δημοσίως ἐπάλληλοι καὶ πρωτοπορητικὸς ἐκπαιδευτικὸς ὑπαλλήλους, ἀντιπρόξουν σήμερα διὰ ἀπλῶς τὴν αὐθαιρέσιάν τους, ἀλλὰ τὴν οὐστηματικὴν προσπάθειαν καταλύσεως δικαιομάτων ποῦ ἐγγυᾶται τὸ πολίτευμα.

Δὲν εἶναι οὐτιμωρίες καὶ οἱ τιμωρημένοι, οἱ σημερινοὶ καὶ οἱ αὐριανοί, ποῦ συγκινῶν σήμερα τὴν τάξιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Θὰ ἠμπορούσαμε πολὺ καλὰ νὰ εἶναι καὶ ἀθωωτικὴ ἡ ἀπόφασίς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου. Ἡ διαμαρτυρία μας καὶ στὴν περίπτωσιν αὐτὴ δὲ θάταν λιγώτερο ἐντονη, καὶ ἡ συγκίνησις τοῦ ὀργανωμένου δημοσιοῦπαλληλικοῦ κόσμου λιγώτερο ζωνηρῆ. Γιατὶ εἰς ἀποτέλει ἀπόπειρα καταλύσεως τῶν ἐλευθεριῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων δὲν εἶναι ἡ τιμωρία, εἶναι τὸ γεγονός εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον καὶ ὁ πῶμα ἀπ' αὐτὸ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας θεωροῦν τὸν ἑαυτοῦ τοῦ ἀρμόδιον νὰ ἀποφασίσουν καὶ νὰ ἐλέγξουν τὴν ἐξουσίαν τῶν ὀργανωσῶν μας κάτω ἀπὸ τὸ ἀσπὴν πρόσημα τῆς πειθαρχικῆς ἐνεργείας.

Τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ζητοῦν νὰ ἀπλώσουν τὴν ὑπηρεσιακὴν τους δικαιοδοσίαν ἔξω ἀπὸ τὰ ὑπηρεσιακά ἔθρια, ζητοῦν νὰ ὑποτάξουν ὀλοκλήρως τὴ ζωὴν μας καὶ τὴν δράσιν μας εἰς ἀνθρώπων καὶ εἰς πολῖτων τῆ δικτὴ τους ἀντιλήψιν. Ζητοῦν γὰρ μὴ ἀφαιρέσουν ἑαυτοὶ ποῦ ἐξουσίαν τὸν πολῖτην μᾶς; ἐλευθερίας πολιτείας ἀπὸ τὸν ὑπὸ μᾶς αὐταρχικῆς μεσαιωνικῆς μοναρχίας. Γιατὶ καὶ ποῖς φραγμὸς μπορεῖ νὰ σταθῇ στὸ φοβερὸ αὐτὸ κατήφορον τῆς καταλύσεως τῶν ἀτομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐλευθεριῶν μας ποῦ ἐγκαινιάσαμε μὴ τὴν ἀπόφασίς του τοῦ ἐκπαιδευτικῶν συμβουλίου εἰς προηγουμένον καὶ εἰς ἀντιπαράδειγμα γὰρ μίμησιν ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοὺς κατώτεροισ ὑπηρεσιακοῦς προϊσταμένους μᾶς;

Καὶ εἰ θὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἐκπαιδευ-

τικὸν συμβούλιον, ποῦ σήμερα ζητοῦν νὰ θέσῃ τὴν σωματικὴν δράσιν τῶν δασκάλων ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν του, νὰ παύσῃ τὴν ἀδρια νὰ θέτοῦν ὑπὸ τὴν προηγουμένην ἐγκρισίῃ του τις γνώμας τους πρὶν τις δημοσιεύσουν, ποῦ θὰ σημαίνει πῶς δὲν θὰ τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ γίνουν καὶ νὰ ἐκφράξουν ἄλλη γνώμη ἀπὸ κείνη τῶν προϊσταμένων τους καὶ τοῦ ὑπουργοῦ;

Τὶ θὰ ἐμποδίσῃ αὐτοὺς τὸν ὅποιον ἐπιθυμοῦν τὴν ἐφαρμοζόντα τὴν ἀγαπημένην αὐτῆ τακτικὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τοῦ συμβουλίου του, νὰ καταδιώξῃ—καὶ εἰς τὸ ἀσφαλτοῦς μέλιστα—τοὺς δασκαλικὸς Συλλόγους, ποῦ δὲ θάθελαν νὰ ὑποταχθῶν τυφλὰ στὶς ἀντιλήψεις του καὶ στὴ θέλησίν του; Καὶ πῶς μπορεῖ νὰ ἐπάρῃ καὶ πῶς μπορεῖ νὰ βοηθῇ κάτω ἀπὸ τέτοιαις συνθήκαις ἀσκῆσιν τοῦ συνταγματικοῦ δικαιοῦματος τοῦ συνταξιοδότη;

Ἡ πράξις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου εἶναι πράξις καταλυτικὴ τοῦ οὐτιμωρίας, εἶναι πράξις ἐξανδραποδισμοῦ τοῦ κλάδου μας; πρόλογος τοῦ ἐξανδραποδισμοῦ ὀλοκλήρου τῆς τάξεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ κερμιμένον κάτω ἀπὸ τὸ σκόπερον θόρυβον περὶ κομμουνισμοῦ, ἀναρχίας, ἀπειθαρχίας καὶ σωτηρίας τοῦ κράτους, ποῦ κινδυνεύει ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους; οἱ ὅποιοι ὅμως δὲν ἔξωσιν ἄλλο πᾶρὰ τὸ σεβασμὸν τῶν συνταγματικῶν καὶ τῶν νόμων; ἀκόμη καὶ θάταν αὐτὸ δὲ θάταν τὸ συμφέρον ἐνὸς ὑπουργοῦ.

Στὴν κατάστασιν αὐτὴν ποῦ ἐρχεται νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἀντιδημοκρατικὴ ἐνέργεια τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, κατάστασιν ποῦ θυμίζει τὴ μεσαιωνικὴν μοναρχίαν μᾶλλον ὅσοι τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐπιπέδων πάντων στοὺς δουλοπαροικικοὺς τῶν δὲν ἐγγώριζε ὄριον, οἱ ἐκπαιδευτικὸς ὀμοσπονδίας καὶ οἱ δημοσίως ὑπαλλήλοι ἀντιτάσσον τὴν ἀπαιτήσιν τους νὰ μείνουν σεβαστὰς οἱ ἐλευθερίες, ποῦ ἐγγυᾶται τὸ πολίτευμα γὰρ ὅλους τοὺς πολῖτες καὶ γὰρ τις ὅποιος δὲν θέσῃ ἄδικα τὸ αἶμα τῆς ἡ ἀνθρωπότητι. Οἱ ἐκπαιδευτικὸς ὀμοσπονδίας ἀπαιτοῦν νὰ μείνῃ ἡ ἐξουσία τῶν ὑπηρεσιακῶν προϊσταμένων αὐτῶν περιορισμένην—μέσθ σὺν ὑπηρεσιακά ἔθρια, καὶ δὲν ἐγνωσθῇ ὡς ἀνελευθεριῶν τους, ἐπειδὴ ἴσως αὐτὸς δὲν συμβιβάζεται μὴ τὴν πολιτικὴν ἰδεολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Οἱ χιλιάδες τῶν δημοσίων λειτουργῶν ποῦ ἀπειλοῦνται σήμερα νὰ καταρτηθῶν ραγιδῶς μέσα στὴν ἑλληνικὴν δημοκρατίαν, θάγωνιστοῦν μὴ τὴν πεποιθῆσιν πῶς θάχουν στὸ πλεῦρόν τους ὅλους ἐκείνους ποῦ δὲ θεωροῦν καὶ δὲ θέλουν τὴν δημοκρατίαν μὴ λέξιν χωρὶς νόημα.

Ο ΚΛΑΔΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ο Σύλλογος Ἀνατολικῆς

Ἐχομεν εἰς ἐμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν εἰς ἑκάστῳ Σύλλογος ἐνέκρινε ὅπως ψηφισθῶν ὡς Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον οἱ κ. κ. Ρουχωτᾶς καὶ Δαγκλῆς.

Μετὰ χαίρετισμῶν
Ο Πρόεδρος ΜΟΥΡΚΙΟΣ

Ο Σύλλογος Γρεβενῶν

Συμφωνοῦμεν ἐκλογὴν Ρουχωτᾶ Δαγκλῆ.

Ἐννοῦν Ἀποκριτικὸν Συμβούλιον
Ν. ΜΠΑΡΟΥΖΗΣ

Ο Σύλλογος Μήλου

Ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν δημοδιδασκάλων Μήλου—Κιμῶλου, εἰς γνωρίζω εἰς εἰς ἑμᾶς συμφωνοῖ ὡς πρὸς τὰ ὄψα πρόσωπα, τὰ ὅποια εἰς μᾶς ἀντιπροσωπεύουν, Ἀρ. Ρουχωτᾶν καὶ Στ. Δαγκλῆν.

Πρόεδρος Γ. ΔΑΝΙΗΛΟΠΟΥΛΟΣ

Δημοδιδάξιν Ρεθύμνης

Οἱ ὑποψήφιοι Ἀρ. Ρουχωτᾶς καὶ Στ. Δαγκλῆς εἰς ὑποστηρικθῶν θερμότητι.

Γ. ΔΑΦΕΡΜΟΣ

Ο Σύλλογος Σάμου

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Διδ. Ἐνώσεως Σάμου ἐν συνεδίῳ ἐνέκρινε πλήρως τὴν ὑπόδειξιν τῆς Διδ. Ὄμοσπονδίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρειτῶν μελῶν τοῦ Ἀρ. Ρουχωτᾶ ὡς τακτικῶν καὶ τοῦ Σ. Δαγκλῆ ὡς ἀναπληρωτικῶν μελῶν.

Μετὰ τιμῆς
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο Σύλλογος Καρπεντίου

Καίτοι ἐπεβάλετο ὑποστ' ῥιζῆς Καρπεντίου ἡ παρομοίωσις, ἐν τούτοις ἐπιθυμοῦντες νικῆν ὀργανωσῶς μᾶς ὑποστηρικθῶν ὑποψηφίους ὀμοσπονδίας.

Καρπεντίου ἐπὶ ἐπιγραφῆσιν Ὑποψηφίον μὴ ἀνακηρυχθῆ. Ἐνεργήσατε.

Ἀντιπρόεδρος Διδ. Συλλόγου Εὐρυτανίας
ΠΑΝΤΑΒΗΣ ΚΑΝΝΑΒΟΣ

Ο Σύλλογος Κερκύρας

Ἐγκρίνομεν ὑποδειχθέντα πρόσωπα.

Πρόεδρος Διδ. Συλλόγου Κε. κάρας
ΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Σύλλογος Σερφῶν

Ρουχωτᾶς καὶ Δαγκλῆς δεκτοί.

Πρόεδρος Διδ. Συλλόγου Σερφῶν
ΠΑΠΑΒΑΓΙΟΥ

Ο Σύλλογος Ἰκαρίας

Ἐπικρατεῖ ὑποδειχθέντας Ρουχωτᾶν καὶ Δαγκλῆν.

Πρόεδρος ΜΡΑΤΤΗΣ

Οἱ μετεκπαιδευόμενοι δημοδιδασκαλοὶ σὺν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν νοιώθουμε τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώ-

Ὑποψήφιοι
γιὰ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον

ΤΑΚΤΙΚΟΣ:
ΑΡ. ΡΟΥΧΩΤΑΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ:
ΣΩΤ. ΔΑΓΚΛΗΣ

σομε, πῶς μὲ μεγάλη ἀνακούφιση εἶδαμε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὄμοσπονδίας μας γὰρ τὴν ὑπόδειξιν ὡς ὑποψηφίων ἀρειτῶν μελῶν τοῦ κλάδου μας τῶν κ. κ. Ρουχωτᾶ καὶ Δαγκλῆ.

Στὴν ἐποχὴ αὐτῇ, ποῦ κάνουμε σκληρὸν ἀγῶνα γι' αὐτὴ τὴν ὑπόδειξιν τῆς Ὄμοσπονδίας μας, γὰρ τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμας μας, γὰρ τὴν διατήρησιν τοῦ νεοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως, κάθε ἄλλη ὑπόδειξιν, ἀπ' ὅποιος δὴποτε καὶ ἂν γίνονταν, δὲ θὰ ἦταν κατὰ τὴν γνώμην μας ἐξυτηρητικὴ τῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου μας καὶ τοῦ λαϊκοῦ σχολείου.

Οἱ περισσότεροι ἀπ' τοὺς συλλόγους μας ὡς τώρα ἔχουν ἐγκρίνει τὴν ὑπόδειξιν αὐτὴν καὶ τοῦτο εἶναι μὴ μεγάλη ἀπόδειξις πῶς ὁ κλάδος μας εἶναι ἀποφασισμένος ν' ἀποφύγῃ τὴν ὑπόδειξιν αὐτὴν ποῦ ἔκαμε στὴν προηγουμένη ἐκλογῇ.

Τὴν πρώτην Ἀπριλίου καὶ πάλι κλονήσαμε νὰ δεῖξουμε ἂν εἴμαστε ἰκανοὶ νὰ λάβουμε ἐνεργὸν μέρος στὴν διοίκησιν τῆς λαϊκῆς παιδείας.

Ἐχομε τὴν πεποίθησιν, πῶς ὁ Κλάδος μας πειθαρχῶντας στὴν ἀπόφασιν τῆς Ὄμοσπονδίας του, θὰ τηρήσῃ τὴν στάσιν ποῦ ἐπιβάλλουν οἱ σημερινῆς περιστάσεις χωρὶς νὰ ἐμπροσθεθῇ ἀπὸ ἀισθηματικὰ τοιοῦτα καὶ πῶς ὁ ἀντιπροσωπεύων, τὸν ὁποῖο θὰ θελήσῃ νὰ σταθῇ στὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον θὰ εἶναι ὁ πραγματικὸς φορέας τῶν προγραμματικῶν του ἀντιλήψεων ὁ ἑαυτοῦ νὰ θυσιασθῇ γι' αὐτὸς εἰς κάθε στιγμῇ.

Κ. Θ. Παπανικολάου, Δ. Διλήμματος, Γ. Σακελλάριος, Γ. Στράτος, Γ. Παπαφωτίου, Χρ. Κωνσταντίνου, Γ. Γκουρομῆτος, Μιχ. Πανηγυρῆς, Γ. Τζανακῆς, Γ. Κολύμβος, Ι. Φουντάς, Βικτωρία Σταυρίδου, Ἀναστ. Σαφῆν, Χρ. Κοῦρος, Γ. Παπαϊωάννου, Εὐρυθῆ Παιδαγωγολόγος, Ἐλένη Νικηφόρου, Μιχ. Μεγροῦνης, Κ. Τρόφιμος, Βγγ. Τζωνοπούλου, Ἰωάννα Χριστοφίλου, Σταυροῦλα Πάσχου, Ἐλένη Τζινακῆ, Ἀριστερία Χριστοδουλάκη, Στ. Στρατίτης, Γ. Ἀντωνίου, Γ. Γκουρομῆτος, Ἐλένη Καφεῖ, Ν. Νιφόρος.

Η ΔΙΟΧΗ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΜΕΣΗΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Υστερα από την επιβολή της ποινής της διμηνής απολύσεως στον πρόεδρο της Όμοσπονδίας της Μέσης, Αναγνωστόπουλο, η Διδασκαλική Όμοσπονδία δημοσίευσε στον ημερήσιο Τύπο της 28ης Φεβρουαρίου την παρακάτω διαμαρτυρία που απηχτεί το φρόνημα των οργανωμένων δημοδιδασκάλων της χώρας και διαδηλώνει την αμέριστη συμπαράστασή τους προς την δικαίωμα Όμοσπονδία της Μέσης και την απόφασή τους να υπερασπιστούν τα κατακατούμενα ομαγετικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών σε μέρες Δημοκρατίας.

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Η διδασκαλική Όμοσπονδία είναι υποχρεωμένη να διαμαρτυρηθή έντονα κατά της απόφασης του εκπαιδευτικού συμβουλίου, με την οποία τοσούτο καθ' υπέρβαση της δικαιοσύνης του και επερβαίνον εις υποθέσεις ασχέτους προς την δημοσίαν λειτουργίαν της οποίας προέσταται, ως είχε η σωματειακή δράσις των εκπαιδευτικών λειτουργών, την οποία ούτοι άσκηθησιν υπό την υπαλληλικήν των ιδιότητα, άλλ' ως Έλληνες πολίται αποκλειστικώς πάντων των δικαιωμάτων, τα όποια αναγνωρίζει και προστατεύει το δημοκρατικόν μας πολιτευμα, έτίβαλε ποιήνη διμηνή απολύσεως εις τον πρόεδρον της Όμοσπονδίας των καθηγητών, επιφυλαχθέν να τιμωρήση και τα λοιπά δύο μέλη της διοικήσεώς της, διότι ούτοι υπό την ιδιότητά των ταύτην διαμαρτυρήθησαν, καθ' ε ίδιον δικαίωμα, κατά της άνωτος παρανόμου συγκαταστάσεως εις σώμα του εκπαιδευτικού συμβουλίου.

Τό εκπαιδευτικόν συμβούλιον προελθόν από ένα νόμον αντισυνταγματικόν, ψηφισθέντα διά του έπικεικώς αποκληθέντος «πολιτικού καταναγκασμού», με την απόφασίν του ταύτην μακράν του να καλύψη την ίδίαν του παράνομον συγκατάστασιν, προσβάλλει τα σωματειακά και έν γένει συνταγματικά δικαιώματα των πολιτών, οι όποιοι άσκηθον εκπαιδευτικήν λειτουργίαν και ενεργεί νέον κατά των οργανώσεων των διαγμόν, διότι δέν δύνανται αύται, παραβιάζουσαι την συνείδησίν των, να χειροκροτήσουν την δυστυχώς διά την εκπαιδευσιν συνεχιζομένην πολιτικήν του κ. ύπουργού της Παιδείας.

Η διδασκαλική Όμοσπονδία είναι υποχρεωμένη να διαμαρτυρηθή προσέτι διότι τό εκπαιδευτικόν συμβούλιον παραβλέπον την άποστολήν του ως σώματος αποκλειστικώς, ήτις είναι να προστατεύη την παιδείαν και τοδς λειτουργός της από πάσης διάβρωσις ή και ενδοιας έμπνεομένης από τό κομματικόν συμφέρον των έκάστοτε ύπουργών, δέν άντίστη εις τον ψυχικόν καταναγκασμόν που εξέησε από

του έγγραφου του κ. άσκηση έπ' αυτού δ κ. ύπουργός της Παιδείας. Άλλά έδέχθη να κληνη πράξεισ πολιτών, άσχέτους προς την εκπαιδευτικήν υπηρεσίαν και έτίβαλε ποινάς ως να ήθελε διά της ενεργείας του ταύτης να ίκανοποιήση την επιθυμίαν και μόνον του κ. ύπουργού και να φανή εις τα όρματα του «άξιον της άποστολής του».

Η διδασκαλική Όμοσπονδία διαμαρτυρομένη διά την κατά πάτησιν ταύτην των πολιτικών έλευθεριών των εκπαιδευτικών λειτουργών, θεωρεί υποχρεωσίν της να δηλώση ότι οι οργανομένοι διδάσκαλοι αναγνωρίζουτες μόνον κατά την άσκησιν των εκπαιδευτικών των καθηκόντων προϊσταμένους και ύφισταμένους και δεχόμενοι τον έλεγχον και την έποπτείαν όσον αφορά την απόδοσιν και την επαγγελματικήν των ίκανότητα, έχουν την άπαιτήσιν από ταύτην και μόνην να εξαργεταί η παραμονή των έν τη υπηρεσία και ή τύχη των ως δημοσίων λειτουργών. Έξω δε της δημοσίας των υπηρεσίας θεωρούσιν έαυτούς πολίταις έλευθέρους απολαύοντας των αυτών δικαιωμάτων και έλευθεριών ως και πάντες οι άλλοι πολίται της ελληνικής δημοκρατίας.

(ΕΙΣ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ)

ΟΙ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ο Υπουργός της Παιδείας ύστερα από τη δημοσίευσή του ανακοινωθέντος της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας έδήλωσε ότι τό Εκπαιδευτικό Συμβούλιο όρθά έκανε που τιμώρησε τίς αντιπαραδικές έκδηλώσεις έκείνων που έλκροσώπουν τα υπαλληλικά σωματεια.

Σχετικά με τό ανακοινωθέν της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας εις το έπικεικώς «καθ'άπτεται του γοήτρου του Νομοθετικού Σώματος, ψηφισαντος τον τελευταίον νόμον περί του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου, του γοήτρου του ύπουργού και του εκπαιδευτικού συμβουλίου παραπέμπει τους συντάξαντας και δημοσιεύσαντας αυτό εις τα οικεία Έποπτικά Συμβούλια, αρμόδια να τοδς έκάσων.

Αι σωματειακά έλευθερία δέν είναι δυνατόν έπ' άπειρον να δημοσργώσιν άσυδοσία διά τοδς ύφελίζοντας και συκοφαντούντας τό κράτος. Τά συμφέροντα του κλάδου κάλλιστα έξυπηρετούνται διά γλώσσης εύπρεπούς, άπρωςώπως και με καλήν πίστιν. Κακοπίστους προσωπικάς έκθέσεις εκ των κάτω μάλιστα προς τό άνω άπειθυνομένησ δέν θά επιτρέψωμεν, έφόσον έν Έλλάδι πρόκειται να ίπάρξη Κρίτος και όχι σύνολον όμάδων αναρχομένων».

Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Υστερα από την άπάντησή του κ. Υπουργού της Παιδείας από την οποία γίνεται φανερός ο σκοπός του να κτυπήση τίς σωματειακά

Ο ΔΗΜΟΣΙΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ Σ.Δ.Υ.Ε. ΣΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Τό δημοσιούπαλληλικο ζήτημα που έχει τόσο ώρμασά στή συνέδση της Κοινωνίας και των Δημοσίων Υπαλλήλων, την εβδομάδα αυτή μπήκε στην κρίσιμότερή του περίοδο. Η Έκτελεστική Επιτροπή της ΣΔΥΕ. έχοντας παρμένη την απόφαση να θέση τέρμα στην έκνευρωσική κατάσταση που κρατείσά σε άγνοια καιρό τώρα τίς Δημοσιούπαλληλικές τάξεις, ύστερα από την ύποβολή του τελευταίου ύπομνήματος, έπισκέφθηκε τον ύπουργόν των Οικονομικών κ. Καφαντάρη στο σπίτι του. Η επιτροπή σε πολύωρη συνένευση άνάπτυξε τίς απόψεις της που συνοψίζονται 1) στην άμεση άδξηση των μισθών και 2) στην τμηματική εκπλήρωση των διαφόρων Δημοσιούπαλληλικών αίτημάτων.

Ο κ. Καφαντάρησ άπαντώντας στην Έπιτροπή δήλωσε, ότι άν είναι δυνατόν να διατεθή κονδύλιον ύπερ των Δημ. Υπαλλήλων στόν καθαρισμό του νέου προϋπολογισμού, θά τό διαθέσει.

Πρόσθετα άνακοίνωσε ότι θά συστήση Έπιτροπή για την έπεξεργασία του Καταστατικού χάρτη των Δημ. υπαλλήλων. Στο τέλος σύστησε στούς υπαλλήλους να μην έπιμενουν στην έπιβίρωσση του προϋπολογισμού με πρόσθετες δαπάνες, γιατί στην περίπτωση αυτή θά τορπιδιζόταν το οικονομικό πρόγραμμα της Κυβερνήσεως και θά δημοσιογούνταν έτσι κατάσχησθ δύσάρεστη για τον Έλληνικό λαό και τοδς Δημ. υπαλλήλους.

Υστερα από την άπάντησή του κ. Καφαντάρη που κρίνεται καθ'αρά παραέκυστική, ή Έκτελεστική Έπιτροπή της Συνομοσπονδίας Δημ. υπαλλήλων συνήλθε την Πέμπτη τό βράδυ σε συνεδρίαση για να έξετάσση την κατάσταση που δημοσργείται για τοδς υπαλλήλους με την άρνηση της Κυβερνήσεως να βελτίωση την οικιρή οικονομική τους θέση. Η Έπιτροπή ύστερα από μακρά σύσκεψη δημοσίευσε την

έξής έλευθερίας των υπαλλήλων, ή Συνομοσπονδία των δημοσίων υπαλλήλων εξέδωκε το ακόλουθο ά ανακοινωθέν:

«Η Συνομοσπονδία των Δημοσίων Υπαλλήλων της Ελλάδος διεκδικουσα τα από του Συντάγματος απόρροητα δικαιώματα, καθ' α αι έλευθερία του πολίτου και του μέλους μιάς όργανώσεως δέν καταλόσνται από την υπαλληλικήν ιδιότητά του, και συντισθανομένη το καθήκον της υπερασπίσεως αυτών, έπιδοκμάζει την στάσιν των εκπαιδευτικών Όμοσπονδιών άπέναντι του ύπουργού της Παιδείας, τάσεται άλληλέγγυος προς τάς διοικουμένας Όμοσπονδίας, άποδοκμάζει την αντισυνταγματικήν δίωξιν αυτών και έπιφυλάσσει εις έαυτήν το δικαίωμα να ενεργήση δίλας τάς νομίμους πράξεις, άτινες θά έπαναφέρουν τα πράγματα εις την αντισυνταγματικήν των όδδον».

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Παρασκευή τό παρακάτω άνακοινωθέν:

«Η Έκτελεστική Έπιτροπή της Συνομοσπονδίας των Δημ. υπαλλήλων κατόπιν της όριστικής άπαντήσεως της Κυβερνήσεως διά του κ. Υπουργού των Οικονομικών, δι' ή; παρελέκεται ή λύση του δημοσιούπαλληλικού ζητήματος, άπεφάσισε να φέρη το ζήτημα ενώπιον πανυπαλληλικής συνέλευσεως και τοδς τούτο καλεί τα Διοικητικά Συμβούλια των Όμοσπονδιών άδρην Σάββατον και όραν 5 μ.μ.».

ΓΕΓΟΝΟΤΑ - ΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ

Η Συνομοσπονδία των Δημ. Υπαλλήλων έξαντλώντας κάθε της διάθεσιν για την ειρηνική επίλυση των Δημοσιούπαλληλικών ζητημάτων που άπασχολεί καιρό τώρα την προσοχή χιλιάδων οικιασμένων Δ. Υπαλλήλων που κινουόν, παρουσίασα στην Κυβέρνηση και ώρισμένες ύποδείξεις για την έξέλιψη των πόρων που θά εκλύκταν τίς δαπάνες για μιά άμεση αύξηση των δημοσιούπαλληλικών μισθών. Στίς ύποδείξεις αυτές δέν ώρμήθηκε βεβαία από εύστίαση κ. μ. ούτε από έλλείδα μόν πως ακολουθώνας το όρομ αυτό θα έξασφάλιζε την ποσότητα για τοδς υπαλλήλους λύση. Κρίνοντας από συμπέρασματα προσηγόμενων άγώνων κι ιδιαίτερα από τον άγώνα του 1924 που προέλασε μεν έμματα ύστερα από την έκείνη της κραματοποιήσεως των όμαδικών παρατήρησων για τίς όποιες είχαν έτοιμασθεί τά σχετικά πρωτόκολλα, γνωρίζε καλά πως μόνο ή δυναμική ότση άσείσσει οποιαδήποτε κατάσταση σε κρίσιμους στιγμές. Δοτόσο έπαίσι και τό τελευταίο της ειρηνικό ατού για δύο λόγους. Πρώτα για να άνασκησθή στην έπιθυμία μιάς μερίδος του υπαλληλικού κοσμου που ζή άκόμα στην άποσφαίρα της «εθνικής πραγματικότητας» και «των φιλικών διευθετήσεων» και δεύτερο για να άποσπληση την Κυβέρνηση από κάθε έπιχειρήμα που θά άντέτασσε για να συνόσση δικαιολεγημένα τον τελευταίο κρικό στην άλυσοσία των άρνήσεων. Τά πράγματα φωναζόντας δείχνουν κεία όλοφάνερα και στέν πιδ άρβλυσοσθέντα υπαλληλο, πως ήρθε ή στιγμή να προημώθη από τοδς όρομους των «παραλήσεων» και τό «αποσπαστικό άγών» τον τελευταίο, γιατί μονάχα αύτδς άσείσσει βιολογικά τά άτομα που ζούν σε όργανωμένες όμάδες. Από την ψυχική δύναμη και άντοχή των Δημ. υπαλλήλων έξαρτάται πιά ή πρακτική λύση του δημοσιούπαλληλικού προβλήματος, μιά που κανέναν προϋπολογισμό δέ δίνει ύπόσχεση λύσεσ και καμμία Κυβέρνηση δέν είναι διατεθειμένη να έφαρμόση στην πράξη υπαλληλικές ύποδείξεις που δίγουν τά συμφέροντα των χρυσοκάνθαρων του τόπου μας.

ΝΕΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Ο κ. ύπουργός άνάγγυιλε νέα νομοσχέδια, που άν και δέ συνεδούσνται από εισηγητικές έκθέσεις φαίνεται πως πρόκειται να δίγουν τά σπουδαιότερα και περισσότερα σημεία του προγράμματος της Όμοσπονδίας. Η άναγγελία συνεδούσται με ύποσχετίσ. Δέν εύχόμενα άλλο παρά τό περιεχόμενα των νομοσχεδίων, πάνω στο όποιον θά κή ο κλάδος τη γνώμη του, να δικαιοώνη τίς ύποσχεσίσ.

Ν. ΠΑΠΑΜΑΥΡΟΥ

PARTURIUNT MONTES NASCITUR MUS

Ν. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ: «Εισαγωγή εις την Παιδαγωγικήν» Δευτέρα έκδοσις επηρομένη.

Αθήνα, 1927. Έκδ. Οίκος ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

Β'.

Στὸ β' μέρος τοῦ βιβλίου (σελ 125-196) ὁ συγγραφέας ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἔννοια καὶ τὸ σκοπὸ τῆς ἀγωγῆς. Στὴν ἀγωγή, λέει, συναντοῦμε δύο πρόσωπα. Τὸν παιδαγωγὸ καὶ τὸν τρόφιμο.

Ὁ μὲν πρῶτος ἀσκεῖ τὴν ἐπίρασιν αὐτοῦ, ὁ δὲ δευτέρος ὑφίσταται παρ' ἐκείνου τοιαύτην. Ἡ ἀγωγή δηλαδὴ κατὰ τὸν συγγραφέα εἶναι ἕνα δοῦναι καὶ λαβεῖν. Ὁ ἕνας δίνει ὁ ἄλλος δέχεται παθητικῶς, ὁ ἕνας ἐνεργεῖ καὶ ὁ ἄλλος πάσχει. Γι' αὐτὸ, συνεπείτα στὸν ἑαυτὸ του, ὁ συγγραφέας ὀνομάζει καὶ σὲ πολλὰ μερῶν τὸν τρόφιμο «ὀποκιμένο (δηλαδὴ ἀντικείμενο) τῆς ἀγωγῆς». Ὅτι ὅμως ὁ τρόφιμος εἶναι παράγοντας τῆς ἀγωγῆς, δεῖ κι' αὐτὸς ἐνεργεῖ, προσφέρει, ἔχει τὸ λόγο του στὸ ἔργο τῆς ἀγωγῆς του, αὐτὸ δὲν τὸ λέει ὁ συγγραφέας. Ἡ ἀγωγή κατὰ τὸν συγγραφέα εἶναι καταναγκασμός, ἀυθαίρετος χειρισμός τῆς μαθητικῆς ψυχῆς, μιὰ γνήσια Ἐρβαρτιανὴ σκέψη, ποὺ δὲν περνᾷ πρὸς ἡμέτερα. Σύμφωνα μὲ τὴν ἀντίληψη αὐτῆ τοῦ συγγραφέα, «τὸ πρῶτον γνώρισμα τῆς ἀγωγῆς, εἶναι, δεῖ δὲν δύναται αὐτὴ νὰ πραγματοποιηθῆ ἀνεπιτόμως καὶ ἀνεπὶ τῆς ἡλικίας πρὸς ὅσον». Ἐδῶ ἔννοεῖται βέβαια ἡ ἐπίδραση τοῦ παιδαγωγοῦ. Ὁ Rousseau ἤμεις ἀπαγορεύει καθε ἐπέμβαση τοῦ παιδαγωγοῦ στὴν αὐτόματη ἀνάπτυξη τοῦ τροφίμου. Καὶ ἡ Ellen key λέει πῶς τὸ μυστικὸ τῆς ἀγωγῆς τοῦ τροφίμου εἶναι νὰ μὴν τὸν παιδαγωγῆσωμε καθόλου, σκέψαι, ποὺ κι ἐγὼ δὲν τις δέχομαι, μὰ ποὺ ἔπρεπε ὁ συγγραφέας νὰ τις καταρτίψῃ ἐπιστημονικῶς, γιὰ νὰ στηρίξῃ τὴ δική του θέση.

Πρὶν ὁ συγγραφέας ὀρίσῃ τὸ σκοπὸ τῆς ἀγωγῆς, θεωρεῖ καλὸ νὰ ἀναρτῆσθῇ στὴν ἱστορία γιὰ νὰ δεῖ «τὰ σπουδαίοντα τῶν παιδαγωγικῶν καὶ μορφωτικῶν ιδεῶν». «Ἐταί ἀναφέρει πολλὰ τέτια μορφωτικὰ ἰδανικά.

Ἐξετάζοντας ὁ συγγραφέας (σελ. 135 συν) τὸ πολιτικὸν ἰδανικόν, δὲ μᾶς λέει ποῦ εἶναι τὸ ἰδανικὸ αὐτό. Ποῖα εἶναι ἡ μορφή του, ποῦ τὸ περιεχόμενον του, καὶ ποῖα ἡ σχέση του μὲ ὅλο τὸ πρόβλημα τῆς ἀγωγῆς. Ἐκεῖνο, ποὺ μᾶς λέει μόνον εἶναι πῶς οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας καλλιεργοῦσαν τὸ ἰδανικὸ αὐτὸ καὶ Fichte τὸ ἴδιον κήρυξε στὴ Γερμανίαν.

Τὶ νὰ κρῖνῃ λοιπὸν κανεὶς ἀπὸ τὸ κεφάλαιον αὐτό; Ἐξετάζοντας (σελ. 140) τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἰδανικόν, ποὺ κυριαρχοῦσε σ' ὅλο τὸ Μεσαίωνα, δὲ μᾶς τὸ ἐξηγεῖ καθόλου. Δὲ μᾶς λέει ἀπὸ ποῦ ἐπήγασεν τὸ ἰδανικὸ αὐτὸ καὶ γιὰτι ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ ἰδανικὸ νὰ κυριαρχῆσῃ στὸ Μεσαίωνα καὶ ὄχι ἄλλο. Μιὰ ὅμως μελέτη, ποὺ θέλει νὰ ἐρευνήσῃ τὰ μορφωτικὰ ἰδανικά τῶν

διαφόρων ἐποχῶν πρέπει νὰ ἐξηγήσῃ αἰτιώδικα καὶ νὰ δικαιολογήσῃ καθὲ ἰδανικόν. Τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἰδανικὸ τὸ Μεσαίωνα εἶναι ἡ μὴν φυσικὴ συνέπεια τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Γιὰτὶ ἀντίθετα μὲ τὴ γνώμην τοῦ συγγραφέα, ἡ Παιδαγωγικὴ καὶ τὰ μορφωτικὰ ἰδανικά προσαρμόζονται πάντα σὲ τόπο καὶ χρόνον, καὶ ὅπως ἡ καλοκαρδιά ἦταν τὸ μόνον δυνατό ἰδανικόν στὴν ἀρχαία Ἀθήνα, εἶται καὶ ὁ κληρικισμὸς ἦταν τὸ μόνον δυνατό ἰδανικόν στὸ Μεσαίωνα. Δὲν ἔχω τὸ χωρὸν ἐδῶ νὰ ἐξετάσω τὴν αἰτιώδικην αὐτὴν ἐξήγηση τοῦ μορφωτικοῦ ἰδανικοῦ σὲ καθὲ ἐποχῇ. Αὐτὸ τὸ ἔκαμα σὲ «Πραγματικὰς Ὀδηγίας», ποὺ δημοσιεύω τώρα στὸ «Διδ. Βῆμα». Πάντα ὅμως πρέπει νὰ εἰπωθῆ πῶς τὸ κληρικιστικὸν ἰδανικὸν τοῦ Μεσαίωνα δὲν «ἔλακ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔξωρισμένων κοινωνικῶν καταστάσεων», τίς ὁποῖες καὶ δὲ μᾶς ἀνέφερε ὁ συγγραφέας, μὰ εἶναι γένημα τῆς βίης καὶ βαθύτερης φιλοσοφικῆς ἀντίληψης τῆς ἐποχῆς.

Ὅπως δὲ μᾶς ὄριξε οὕτως μᾶς δικαιολογεῖ ὁ συγγραφέας τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸ πολιτικόν, ἰδανικόν, εἶται μᾶς ἀρίστη ἀκρίβεια καὶ ἀδικαιολόγητα καὶ «ἐπιτομιστικόν» ἰδανικόν (σελ. 142) ποὺ φάνηκαν στὴ νέα ἐποχῇ. Καὶ ὅμως καὶ τὰ ἀτομιστικὰ ἰδανικά εἶναι ἡ ἀναγκαία συνέπεια τῆς στρεφθῆς, ποὺ ἔκαμε ἡ ἀνθρωπίνην σκέψιν στὴ νέα ἐποχῇ. Στὴν ἀρχαία καὶ στὴ μέση ἐποχῇ τὸ ἀνθρώπινον ἄτομον δὲν εἶχε καμιά ἀξία. Θεωροῦνταν μῆκος τοῦ συνόλου, χανόταν μῆκος στὸ ὅλο. Ἡ νέα ἐποχῇ ἀντίθετα ἀναγνώριζε ἀνεξήγητην ἡ ἀξίαν καὶ δύναμιν σὲ καθὲ ἄτομον χωριστά. Ἡ νέα ἐποχῇ γέννησεν τὴν ἰδέαν τῆς ἀτομικότητος καὶ ὁ Leibnitz μοροῦσε νὰ λήσῃ πῶς «τὸ ἄτομον εἶναι ὀλόκληρον κόσμος» (Das Individuum ist-eine ganze Welt) Καὶ τὸ cogito, ergo sum τοῦ Καρτεσιου πιστοποιεῖ τὴν ἀτομικὴν δύναμιν. Τὴ θετικὴ μακροθυμίαν τοῦ Μεσαίωνα, ποὺ εἶδον σὲν καθὲ ἄτομον τὴν ἐπαρξιν, ἀντικατέστησεν ἡ cogitatio τοῦ ἴδιου ἀτόμου. Ἐταί τὸ ἄτομον ἀναδειχεται σὲ ἕνα «μικρὸν κόσμον» ἀνέναντι στὸν «μακροκόσμον».

Ἐξετάζοντας ὁ συγγραφέας τὸ καλαισθητικὸν ἰδανικόν (σελ. 159) δὲ σχετίζει καθόλου τὸ ὄρατον μὲ τὸ ἠθικόν, ποὺ εἶναι τὸ βασικότερον σημεῖον στὸ πρόβλημα αὐτό. Οἱ ἀπαθολογικὴ καλαισθητικῆς Παιδαγωγικῆς (βλ. Sallürk. Erziehung durch die Kunst) ὄχι μόνον παραδέρχονται πῶς οἱ ὄψεις τοῦ ὄρατου καὶ τοῦ ἠθικοῦ εἶναι οἱ ἴδιαι, μὰ καὶ πῶς, «στὴν ἀγωγή, τὸ ὄρατον μορεῖ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ἠθικόν συναίσθημα».

Στὴν ἐξέτασίν τοῦ ἠθικοῦ, ἰδανικοῦ, δὲ ἀπαιτοῦμε κανέναν ἀπὸ τὸν συγγραφέα νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἠθικοῦ, ποὺ δὲν ἔκαμε παρα-

πάνω σχετίζοντας τὴν Παιδαγωγικήν μὲ τὴν ἠθική.

Ἀντίθετα ὁ συγγραφέας μᾶς βεβαιώνει πῶς ἡ ἠθικὴ βουλήσας ἀποτελεῖ τὸ ἀπόλυτον ἀγαθόν. «Ἐνα πρόσωπον, ποὺ εἶναι χυλοσκωμένο. Μὰ μᾶς διαβεβαιώνει κίβλας πῶς «ἐν αὐτῇ (τῇ βουλήσῃ) ἔγκαιται ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, ὄχι ἐν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ». Καὶ παρακάτω: «Ἡ βουλήσας... φέρει τὴν ἀξίαν τῆς ἐν αὐτῇ, ὄχι δὲ ἐν πράξεσιν, εἶτινα ἐκτὸς αὐτῆς κείνεται». Γιὰ στηρίξῃ τῆς γνώμης αὐτῆς φέρνει καὶ τὴ γνώμη τῆς φράσης τοῦ Κάντ «πῶς τὸ ἀπόλυτον ἀγαθὸν εἶναι ἡ ἠθικὴ θέληση». Ἐργῶ ὅμως τὴν ἄλλη φράσιν τοῦ Κάντ, τὸ κατηγορικὸν του πρόταγμα: «Πράττει εἶται, ὥστε οἱ ἀρχεῖ τῶν πράξεων σου νὰ μοροῦν νὰ τεθοῦν ἀρχεῖ τῶν πράξεων ὄλων τῶν ἀνθρώπων», ποὺ ὀνει τὴ μεγαλύτερη βαρῦτητα τῆς βουλήσας στὴν ἐξωτερικὴν τῆς στὴν πράξιν, ὄχι στὴ διάθεσιν, στὸ «φρόνημα», ὅπως θέλει ὁ συγγραφέας. «Ἐπειτα ὁ συγγραφέας δὲν ἔπραξε νὰ ἐξήσῃ τὴν γνώμην θεωρεῖα τοῦ δασκάλου του, τοῦ Rein, γιὰ τὴν ἐνδρόση καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγαθοῦ (Einsicht καὶ Folgsamkeit). Μὰ καὶ χωρὶς πράξιν δὲ μορεῖ νὰ νοηθῆ θέληση. ἠθικὸς χαρακτήρας δὲν εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ ἔχει τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ κάμῃ τὸ ἀγαθόν, μὰ κείνος ποὺ καὶ κάνει τὸ ἀγαθόν. Καὶ αὐτὰ ὅμως, ποὺ εἶναι γραμμένα στὸ κεφάλαιον αὐτό, ἄμα τὰ διαβάσῃ ἕνας εἰδικός, θὰ δεῖ πῶς, ἐκτὸς τοῦ εἶναι εἰς γεμάτα ἀπὸ ἀντιφάσεις, ἐκτὸς τοῦ δεῖ μερικὰ σημεῖα τοῦ εἶναι ὀλόκληρα ἀκατανόητα, παρουσιάζουν ἕνα ἐπιπόλαιον χειρισμὸν τῶν ζητημάτων, ἕνα συμπλήμα ξένων γνώμων, ποὺ δὲ μορεῖ νὰ γίνῃ λόγος ἐδῶ γιὰ ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν.

Ἀκολουθεῖ τὸ κεφάλαιον «Ἡ διάπλασις τῆς βουλήσας» (σελ. 168) καὶ ἀντὶ ὁ συγγραφέας νὰ ἐρευνήσῃ τὸ βασικὸν πρόβλημα τῆς θέλησης, τὸ πρόβλημα τοῦ ντετερμινισμοῦ ὄχι μόνον δὲν τὸ κάνει, μὰ οὔτε κἀν τὸ θέλει. Ἀντὶ αὐτοῦ μᾶς λέει πράγματα φτωχά, ἀνοῦσια ποὺ τέτια θὰ τὸ βρῆ καθε ἐκπαιδευτικὸς, ποὺ θὰ διαβάσῃ τὸ κεφάλαιον αὐτό. Καὶ στὸ κεφάλαιον «Βουλήσας ἠθικῆς» (σελ. 175) δὲν ἔφαρ καὶ τι νὰ κρῖνῃ. Γιὰτὶ ὁ συγγραφέας δὲ μᾶς λέει ποῦ εἶναι ἡ ἠθικὴ βουλήσας. Τὸ μόνον, ποὺ μᾶς λέει, εἶναι: «σὺν τῇ μορφῶσῃ βουλήσας ἰσχυράς, ἀκολουθοῦν, ταχέας ἐπιζητοῦμεν καὶ τὴν διάπλασιν βουλήσας ἠθικῆς, ἦτις νὰ προδίδῃ εἰς ἀπασαν τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀτόμου κατεῦθυνον πρὸς τὸ ἀγαθόν». Αὐτὸ ὅμως δὲ λέει ποῦ εἶναι ἡ ἠθικὴ θέληση. Θὰ μοροῦσαμε μόνον νὰ τὴ μαντέψωμε, ἂν ὁ συγγραφέας μᾶς καθόριζε τοῦλάχιστον τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀγαθοῦ, μὰ καὶ αὐτὸ δὲν τὸ κάνει. Ὁ συγγραφέας ὅμως δὲ βλέπει τὸ κενὸν αὐτό, μὰ βιάζεται νὰ μᾶς διαβεβαιώσῃ πῶς; στρέφεται «πρὸς τὴν ἠθικὴν ἐκείνην, ἦτις τὴν ἠθικὴν ἀξίαν ἐνορεῖ ὄχι ἐν τῇ ἠθικῇ ἢ τῇ ἐργασίᾳ καὶ τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ φρονήματι (:), τῇ βουλήσῃ τοῦ ἀτόμου καὶ ἠθικόν θεωρεῖ τὸν ἐμπροσθημένον φρονήματος ἠθικοῦ, ἐκεῖνον οὗ ἡ βουλήσας εἶναι ἠθικῆς». Ἐταί ἡ γνώμην τοῦ Rein ποὺ τὴν ἀναπτύσσει στὴν ἠθικὴν του καὶ στὸν πρῶτον τόμον

τῆς Παιδαγωγικῆς του, μὲ τὴν διαφορὰ δεῖ ὁ συγγραφέας δὲν τὴν μεταφέρειν σωστῇ, γιὰτὶ ὁ Rein διχωρίζει ἠθικὸν φρόνημα καὶ ἠθικὴν πράξιν, μὰ καὶ τὰ δύο τὰ βλέπει ἐνωμένα στὴν ἠθικὴν θέληση, ἐνῶ, ὅπως εἰδαμε καὶ παραπάνω, ὁ συγγραφέας τὴν πράξιν τὴν ἀρνείται. Ἡ θέλα ὅμως τότε νὰ ἔφαρ τι νόημα ἔχει ὁ ἠθικὸς χαρακτήρας, ποὺ μᾶς λέει στὴν ἴδια σελίδα συγγραφέας πῶς εἶναι ὁ ὕψιστος σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς, ἄμα τοῦ ἀπαρθέσωμε τὴν ὁδόν. Τότε, κατὰ τὸν συγγραφέα, ὁ δασκὴς ἐκεῖνος, ποὺ ἔχει μῆκος τὸν τὴν ἀγαθὴν διάθεσιν, μὰ ποὺ ζῆ μόνος του μέσα στὸ καλὸ του, θὰ εἶναι ὁ τέλειος ἀνθρώπος καὶ ἡ διάπλασις τέτοιων ἀνθρώπων θὰ πρέπει νὰ εἶναι «ὁ ὕψιστος σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς». (Goethe ὅμως λέει πῶς; μόνον μέσα στὴ ζωῆ, στὴ δρόσῃ, μορφώνεται ὁ χαρακτήρας (Es bildet ein Talent sich in der Stille sich ein Charakter in dem Strom des Lebens).

Διαβάζοντας κανεὶς τὸ προηγούμενον κεφάλαιον γιὰ τὰ μορφωτικὰ ἰδανικά, βλέπει ἀπὸ τὴ μιὰ νὰ ἀπορρίπτωνται καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ ἀναγνώριζονται. Μονήμωρα δὲν πρέπει νὰ καλλιεργεῖται τὸ πολιτικὸν ἰδανικόν, μὰ πρέπει νὰ καλλιεργεῖται κι' αὐτὸ κοντὰ σ' ἄλλα (σελ. 139). Τὸ ἴδιον καὶ γιὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἰδανικόν (σελ. 142). Τὸ «πραγματικόν ἡ τῆς βίης ἀφέλειαι ἰδανικῶν ἀπορρίπτωνται, γιὰτὶ γιὰ «προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου θεωρεῖ τὴν πρὸς ἀφέλιμον καὶ συμφέρον τῶσιν» (σελ. 147), μὰ καὶ τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ γίνονται ἰκανὰ ὥστε πρὸς τὴν κοινωνίαν ἐνὰ θηρεῖσαι σὺν ἄλλοις καὶ τὸ ἀφέλιμον» (σ. 150). Τὸ καλαισθητικὸν ἰδανικὸν ἀπορρίπτωνται γιὰτὶ «τοιούτων ἰδανικῶν καὶ τοιαύτη ἀγωγή δὲν κἀρχοῦναι τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς βίον ἐφόδια» (παραπάνω ὁ συγγραφέας δὲ λογαριάζει καθόλου τὴ ζωῆ μέσα στὴν κοινωνίαν), μὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη «ἐπειδὴ μάλιστα κατέχεται σημεῖαν καὶ καλλιτεχνίαν διὰ τε τὸν ἀτομικὸν καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον τοῦ τροφίμου, νομίζομεν ἐπιβεβλημένον νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ δύναμις αὐτῆς ἐν τῷ σχολείῳ» (σελ. 154). Ὑστερα ἀπ' αὐτὰ περιμένει ὁ ἀναγνώστης νὰ δεῖ ποῦ θὰ τὸ χάσῃ ὁ συγγραφέας δια αὐτὰ τὸ ἰδανικόν, ποὺ πρέπει νὰ καλλιεργοῦνται ἀπὸ τὴν ἀγωγή. Ἐταί περιέργως νὰ δεῖ πῶς θὰ διατυπώσῃ ὁ συγγραφέας τὸν σκοπὸ τῆς ἀγωγῆς, ποὺ νὰ τὰ περιλαβῆναι δια αὐτά. Στὴ θέσῃ ὅμως τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς ἐκπὸ τὸν συγγραφέα δὲ βλέπομε τίποτα ἀπ' αὐτὰ. Ὁ συγγραφέας στηρίζεται ἐδῶ στὴν κρῶτην τοῦ ἀντίληψῃ, ποὺ χωρίζει τὸν ἀνθρώπον σὲ ἀνθρώπον-ἄτομον καὶ σὲ κοινωνικὸν μέλος. Σύμφωνα μ' αὐτὰ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς πρέπει νὰ εἶναι διπλός: «Ἴνα τις δυναθῇ νὰ πληρῶσῃ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ καὶ ὡς ἀνθρώπου καὶ ὡς μέλους τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ, ὀφείλει νὰ συγκεντρῶι ἐν ἑαυτῷ τὰς ἐπομένους ἰδιότητας: α) νὰ ἔχη βέλαν-σιν ἰσχυράν καὶ πρὸς τὸ ἠθικόν ἐστραμμένην καὶ β) νὰ εἶναι ἰσχυρός, δι' ἀπασαν αὐτοῦ τῶν ὑπόμενων νὰ μετῆ τῆς ἀπαιτήσεως ἐργασίας τῆς κοινωνίας, ἢς ἀποτελεῖ μέλος» (σελ. 167). Σύμφωνα

του ύψους κρίσις ἀνήκει, ὡς εἶδος, εἰς τὴν τὴν κοινωνίαν, ἥτις εἶνε ὁ ἀρμόδιότερος κριτὴς ἢ δὲ ἀποδοκιμασία αὐτῆς εἶνε ἡ πλέον ἐπαρκὴς διὰ τὸ τοῦτον ἀποκοινὸν ὕψος μιᾶς διαμαρτυρίας. Ἀφ' αὐτοῦ, ἂν αἱ φράσεις διαμαρτυρίας τῆς ἀπὸς περιεχόμενου οὐδενὸς ὁλοῦν προαίρεσιν καὶ ἀπετέλουν ὀδύνημα ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ποινικῶν νόμων, βεβαίως αἱ ὑπαίτιοι αὐτῶν δύνανται νὰ μηνυθῶσιν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης. Πειθαρχικὴ ὁμοῦ διώξις τῶν ἐκπροσωποῦντων τὰς ὀργανώσεις διὰ τὸ ὕψος μὲ τὸ ὅποιον ἐκδηλοῦν τὰς ἀντιλήψεις τῶν ὀργανώσεων, δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ὡς ἀνήκει ὡς δικαίωμα εἰς τὸν ὅποιον, διότι αἱ ὀργανώσεις ἐν τῇ ἀμύνη ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν θὰ στραφῶσι πολλὰς εἰς ἀντίστοιχον πελαγημένον ἀντιλήψεις αὐτοῦ τούτου τοῦ ὅπου ὄχι ἔνεργησαν αὐτὸ βλαπτοῦσάν τὰ συμφέροντα τοῦ κλάδου καὶ ἐπομένως δὲν εἶνε νοητὸν ὡς ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὅποιον νὰ παρακαλύθῃ τὴν ἀναντίστοιχον στραφομένην ἐνέργειαν τῶν ὀργανώσεων διὰ τῆς πειθαρχικῆς διώξεως τοῦ ὕψους τῶν ἀντιπροσώπων τῶν. Οὐδαμῶς ὑπάλληλος θὰ εἶτοίμα νὰ ἀναλόβῃ τὴν ἐκπροσώπηση ὀργανώσεως συναδέλφων τοῦ ὑπὸ τὸν πλάκον τῆς διαρκούς ἀπειλῆς ὅτι ὁ ὅποιος θὰ τὸν διώξῃ πειθαρχικῶς διὰ τὸ ὕψος τῶν ἐγγράφων αὐτοῦ θὰ ὑπογράψῃ.

Ἐκτός ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἀναγνωρίζεται μὲν εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τὸ δικαίωμα νὰ ἔχουν ὀργανώσεις πρὸς προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῶν, ἀλλ' ἐπιβάλλεται ὅπως αἱ ἐνέργειαι τῶν ἐν τῇ ἐκλήρωσει τοῦ σκοποῦ τῶν διεξάγονται διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ ἢ ἴσως διὰ τοῦ βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας ἢ διὰ πλείων μόνον. Τοιαύτης ὁμοῦ ἀντιλήψεως οὐδένα ὅποιον θεωροῦμεν ἀξίον.

Ἐφ' ὅσον δὲν τίθεται ζήτημα νομιμότητος τῆς δράσεως τῶν δημοσιοῦντων ὑπαλλήλων ὀργανώσεων κατ' ἡμῖν, δὲν ἀμφισβητεῖ δὲ καὶ τὸ συμβούλιον ὅταν τὸ δικαίωμα αὐτῶν ὅπως διαμαρτυρῶνται δι' οὐδενὸς κρᾶξιν ἢ κηρύξιν τὸν ὅποιον ὄχι τῶν συμφερόντων τῶν ἐκπροσωποῦμένων ὑπαλλήλων, δὲν ἔχουμεν ἀνάγκην νὰ ἐπαραινεθῶμεν περισσότερο τὸν δικαίωμα ἡμῶν τοῦτον ὑποχρεωθῆμεν ὅμως νὰ μὴ δεχθῶμεν πειθαρχικὸν ἐλεγχον διὰ τὸ ὕψος μὲ τὸ ὅποιον ἠσπασαμεν τὰς καταχωρημένας δικαιώματα ἡμῶν. Οὐδαμῶς ἄλλως τε διδάσκει τῆς κοινῆς νομοθεσίας προβλεπῆαι περὶ τοιοῦτου τινὸς ἐλέγχου. Εἰς τὴν δικαστικὴν δὲ ἔξουσίαν, μόνην κατὰ τὸ σύνταγμα ὁμοδοίαν, ὅ' ἐπέκειτο τὸ ἐρητησθῆναι, ἂν ὁμοῦ καθιερώσαντο τὸν ἐλεγχὸν τοιοῦτον ἐλεγχον θὰ συμβεβέβητο πρὸς τὸ σύνταγμα καὶ ἠγερθῆναι τὸ δικαίωμα τοῦ συνταγματικῆς ἠγερθῆναι δικαίωμα τοῦ συνταγοῦσθαι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ πρὸς τὴν συνταγματικὴν ἐπίσημὴν ἀνάγκην ὅπως τὸ δικαίωμα τοῦτο μὴ παραμεινῇ κενὴ καὶ ἀνευ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου ἔννοια.

Καὶ ἂν ὑπῆρχον νομοθετικὰ κείμενα, περιέχοντα ρητὰς διατάξεις περὶ τοιοῦτου ἐλέγχου, καλὴν θ' ἀπαιτεῖτο διὰ τὸ πειθαρχικὸν περὶ τῆς συνταγματικότητος αὐτῶν καὶ ἐπομένως περὶ τῆς ὑποχρεώσεως ἡμῶν πρὸς ὑπακοὴν ἀπόφασις τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας. Τοιαῦτα κείμενα ὅμως δὲν ὑπάρχουν καὶ συνεπῶς κατὰ μείζονα λόγον δὲν δύναμεθα νὰ συμμορφωθῶμεν μόνον πρὸς τὴν ἀπὴν καὶ ἀνατιολογῆται τὸν ἄλλον τὴν γνῶμην τοῦ κ. νομικοῦ συμβουλίου τοῦ ὅποιου τῆς Παιδείας, ἢ ἐσεβόμεθα, ὡς πᾶσαν νομικὴν γνῶμην, ἀλλὰ θεωροῦμεν ἀνεπικρατέστως τὴν ἐκ τῆς συνταγματικῆς προστασίας ἀπορροῦντων δικαιομάτων τῶν ὀργανώσεων ἡμῶν.

Εἰς ἐπιφάνειαν τοῦτον κρᾶξις νὰ προστεθῇ ὅτι καὶ εἰς ὅσας χώρας συνελθῆται ἄλλοτε ἢ ἐσὼν τῆς θεωρητικῆς καὶ σήμερον τὸ ζήτημα τῆς νο-

μικῆς θέσεως τῶν δημοσιοῦντων ὑπαλλήλων ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, ὁ λόγος εἶνε περὶ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ κατ' ἑαυτὸν τῆς ὑπερβολῆς τῶν, καὶ ὄχι περὶ τοῦ ὕψους μὲ τὸ ὅποιον κρᾶξις νὰ ἐκφράζονται.

Διότι γινόμενον δεκτὸν τοῦ ἐπιτρεπτοῦ θεωρεῖται αὐτονόητον ὅτι ἡ δράσις τῶν ὀργανώσεων εἶνε ἐλευθέρη καὶ οὐ μὲτῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων, ἀμέριστος πολίτης ἔξω τῆς ὑπηρεσιακῆς τοῦ ἐνασχολήσεως, ἔχει τὰς αὐτὰς ἐλευθερίας ὡς πᾶς ἄλλος. Ἐπὶ τὴν αὐτὴν δὲ ἐποψιν κρᾶξις νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ κατ' ἡμῖν ἄλλοτε ἂν, λ. χ. ἐπὶ τῆς ἀπαντασιακῆς κυβερνήσεως κατὰ τὸ 1923, ἡμφορηθῆται αὐτὸ τοῦτο τὸ δικαίωμα τῆς εὐρυτέρας ὀργανώσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἐπαρρηθῆται μάλιστα ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἀποκλεισθῆ κατ' ἑαυτὴν ἀντικειμενικὴν κρᾶξιν.

Σήμερον ὅμως, ὅπως τοῦτο ἀμφισβητοῦνται τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ αἱ εἰς αὐτὸ λογικῶς ἀπορροῦσαι συνέπειαι, ἐπαναληφθέντες ἄλλαι δημοσιοῦντες ὑπαλλήλων ὀργανώσεις ἐδημοσιεύουν διαμαρτυρίας πλὴν «δριμυτέρου ὕψους» ἀμυνόμεναι τὸν συμφερόντων τῶν καὶ ἐν τοῦτοις ὁδοῖσι κυβερνήσεως ἐν τῷ συνόλω καταδίδωσι πειθαρχικῶς τῶν διαμαρτυριῶν τῆς γνῶμης τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ ἀντιπαιδαγωγικῆς κρᾶξις. Τοῦτο δὲ θὰ ἐπηρέαζε τὴν ἐδῶν ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὀργανώσεων τῶν συναδέλφων μας ἂν ἐδεχόμεθα ν' ἀπολογηθῶμεν διὰ τὸ ὕψος τῆς διαμαρτυρίας μας, ἐνῶ ἄφ' ἑτέρου μαρτυροῦνται τὴν κατ' ἡμῖν ὁδοῦ ἂν ἀντιθετὸν πρὸς τὸν πρὸς τὴν γενικωτάτην στάσιν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τὸ ζήτημα τούτου.

Ἐξ ἄλλου οὐδὲ ἐπὶ τῇ βρασίᾳ ἀπλῶν γνῶμῶν ἢ διδασκαλῶν ἐπιστημονικῶν θὰ εἶδοντα νὰ κρηθῆναι τὸ ἐπισημῶν ἡμᾶς ζήτημα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἐκτασις τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας, ἢ φύσις αὐτῆς, ἢ ἰσχύς αὐτῆς, πρὸς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην καὶ τέλος τὰ ὅρια αὐτῆς ὅχι τῆς ἐποψιν τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἀμφισβητεῖται μεταξὺ τῶν ἐπιστημονικῶν. Ἐὰν δὲ τοιαῦτα ἀμφισβητήσῃ, ἐπισημῶν μάλιστα κατ' ἡμῖν καὶ ἀπὸ τῆς ἑλλειψῆς νομοθετικῶν διατάξεων γενικῶς καὶ ὁμοιομόρφως ρυθμιζομένων τὸ θέμα, γινόμεναι προκειμένου περὶ τῆς πειθαρχικῆς θέσεως τοῦ ὑπαλλήλου κατ' ἑαυτὸν πόσον μάλλον θὰ παρατηρηθῶσιν προκειμένου περὶ νέου σχετικῶς φαινομένου, οἷα εἶναι ἡ ὀργανωμένη ἐπαγγελματικὴ ἐμφάνισις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἡ δράσις τῶν ὀργανώσεων τούτων.

Ἐν βλέμμα ἐὰν ὀψώμεν εἰς τὴν παγκόσμιον ζῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων θ' ἀντιληφθῶμεν ὅτι οὗτοι διὰ τῶν ὀργανώσεων τῶν κινεῖται πολλὰς εἰς ἀντίστοιχον τῶν ἀντιλήψεων τοῦ ὅπου ὄχι τῶν συμφερόντων τῶν κρᾶξις καὶ κατακρίνουν ἀξίον καὶ ἀπειλοῦν ἐνίοτε τὴν κυβερνήσιν, ὅπως οὐδέ ἂν, λ. χ. κατ' ἡμῖν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1924, ὅπου ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν δημοσιοῦντων ὑπαλλήλων ὀργανώσεων ὑπεχώρησαν εἰς τὸ ζήτημα τῆς μεθοδοῦσας ἢ κυβερνήσεως χωρὶς νὰ διώξῃ πειθαρχικῶς τοὺς ὑπαλλήλους διὰ τὸς κρᾶξις τῶν ἢ διὰ τὸ ὕψος τῶν.

Εἰς ἀλήθειαν ὅτι ἀπάναντι τῆς πραγματικότητος ταύτης ὑπερῶν ἀκόμη καὶ ἀγνοοῦντες τὴν ἐξέλιξιν καὶ κρᾶξις τὰ φαινόμενα τῆς νέας τάξεως τῶν πραγμάτων ὅπως ἐκρίνοντο πρὸς ἡμᾶς αἰῶνος. Ἀλλὰ κατ' ἡμῖν, ὅπου τὸ δικαίον συμφῶσαι πρὸς τὰς φιλελευθέρας παραδόσεις τῆς χώρας μας ἐπαρρηθῆται συνεμορφῶθαι πρὸς τὴν πραγματικότητα καὶ ἀνεγνώρισις τῶν δικαιωμάτων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἡμεῖς αὐτοὶ δὲν δύναμεθα πρὸς χάριν οὐσιαστικῶς θεωρητικῆς γνῶμης νὰ θεωροῦμεν αὐτὰ, ἀφοῦ δὲν μᾶς τὰ ἠρηθῆται ἢ πολιτεία, οὐδὲ εἶνε δυνατόν τέλος,

ἔστω καὶ ἂν δεχθῶμεν ὅτι ὑπάρχει κενὸν εἰς τὸ πειθαρχικὸν δικαίον ἡμῶν, νὰ ἐφαρμοσθῶμεν ἐπὶ τῆς συνταγματικῆς δράσεως τῶν ὑπαλλήλων τὰς συνήθως ἐφαρμοζόμενας ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς; αὐτὸν δὲ δράσεως. Διότι ἄλλως εἶνε ἡ θέσις τοῦ ὑπαλλήλου ὡς ἀτόμου καὶ τῆς ὀργανώσεως αὐτοῦ. Ἴνα δὲ μὴ μακρογορηθῶν εἰς θεωρητικὰς ἀναλύσεις περιοριζόμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι αὐτὴ ἡ ἰδέα τοῦ συνταγματικῶς βασίζεται εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ μεμονωμένου ἀτόμου, ὅπως προσαρτηθῆται τὸ συμφέροντὸν τοῦ καὶ ἐπομένως σκοπὸς τῆς συνταγματικῆς ἀγωγῆς εἶνε νὰ ἀπαρτῆσθαι τὴν δύναμιν καὶ νὰ ἀναπτῆσθαι τὴν ὁδοῖν ἐπὶ τῶν ἀκρίβει, εἰ: ἦν τὸ ἔστω δὲν ἐπαρρηθῆται ὅσοι περιορισμοὶ ἔρα δυνατόν νὰ λογίζοντο εἰς τὴν ὁδοῖν λ. χ. τῶν ἀτόμων—ὑπαλλήλων, δὲν λογίζοντο εἰς τὸν σκοπὸν καὶ ἐπὶ τῆς δράσεως τῶν ὀργανώσεων τῶν ἑσῶν ὅσον δύναται νὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παρακλίσειν τοῦ σκοποῦ χάριν τοῦ ὅποιου συνσκοπίζονται τὰ ἔστω. Μόνον ὑπὸ τοιαύτην ἀντιλήψιν εἶνε δυνατόν νὰ διαιολογηθῶσιν διατὶ καὶ τὰ συντάγματα καὶ αἱ νομοθεσίαι ἀναγνωρίζουν ὡς δικαίωμα τὸ συνταγματικῶς, τὸ ὅτι οὐδὲ ἄλλως τε θὰ ἦτο περιττόν.

Ἡ διάταξις ἄφ' ἑτέρου καὶ τοῦ ἡμετέρου συντάγματος, κατ' ἡμῖν τὸ δικαίωμα τοῦτο ρυθμίζεται ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ κράτους δὲν σημαίνει ὅτι δύναται ἢ νομοθεσία διὰ τῶν περιορισμῶν τῆς νὰ νερσφῶσιν αὐτὸ ἢ νὰ τὸ καταστήσῃ ἐκχωρῆς διὰ τοῦς ἀποκρίσεις αὐτοῦ. Ἄν ἐκνοεῖ λ. χ. τὸ σύνταγμα ὅτι ἡ νομοθεσία δύναται νὰ καθιερώσῃ ὅτι τὸ ὕψος τῶν ἐκφράσεων τῶν ὀργανώσεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπόκειται εἰς πειθαρχικὸν ἐλεγχον.

Τοιοῦτος περιορισμὸς θὰ ἐνέκρινε τὸ δικαίωμα τοῦ συνταγοῦσθαι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, διότι θὰ καθίστατο ἐπαρρηθῆ τὴν ἀσκήσιν αὐτοῦ, ἦτοι τὴν ὁδοῖν τῶν ὑπαλλήλων. Πᾶσθ' ἡμῶν ἢ τοιαύτη νερσφῶσις τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν εἶνε ἀντίθετος πρὸς πᾶσαν ἔννοιαν προστασίας ἐκ τοῦ συντάγματος ὅταν ὡς ἐν προκειμένῳ, ἐπὶ χειρῆται, ἀνευ καὶ ἐρείσματος ἔστω καὶ ἐξ ἀντισυνταγματικῆς νομοθετικῆς διατάξεως, ἀλλὰ διὰ μόνης τῆς ἐπιλήσεως τῆς γνῶμης τοῦ κ. νομικοῦ συμβουλίου.

Ἴνα ἀποδειχθῶμεν, ὅτι ἡ ἀρνησις ἡμῶν, ὅπως ἀπολογηθῶμεν δὲν πηγάζει ἐκ κωπορίας τινὸς ἢ ἐκ προσθέσεως οὐλοδῆτος ἀνευλοβίας, ἀλλὰ μόνον ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως ἡμῶν, ὅπως ἀμυνθῶμεν δικαιωμάτων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὀργανώσεων, εἶνε θεωροῦμεν πολῦτιμα ὅσον καὶ ἐπαρρηθῶσιν ἀνεπιφάνειαν ἐν τοῖς ἀνευ τῆς ἀντιλήψεως μας ἐπὶ ὡν στηριζόμεθα. Θεωροῦμεν ὅμως ἐπιπλέον ὡς ὑποχρεώσιν μας δοθεῖσας ἡμῖν ἐπαρρηθῆται νὰ παρατηρήσῶμεν ὅτι δὲν εἶναι νὰν ἀρμόδιος συγκαροτηθῶμεν τὸ ἡμέτερον συμβούλιον, ἵνα δὲν ὑπῆρχε περιπτώσις δικασθῆται περὶ ἀπολύσεως ἡμῶν, μόνιμων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἀληθῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 114 ἐδάφιον 1 τοῦ συντάγματος τὸ συμβούλιον ὡς ἐπερὶ ν' ἀποτελῆται «κατὰ τὸ ὄνομα τῶν τοῦλάχιστον ἀπὸ μόνιμων ὑπαλλήλων». Μόνιμοι δὲ ὑπαλλήλοι εἶναι κατ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄρθρον 114 τοῦ συντάγματος ὁ μὴ δυνάμενος νὰ παρῆ. «Ἐφ' ὅσον ὁρίζεται ἡ σχετικὴ ὑπηρεσία καὶ θέσις». Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ νόμου 8486 οἱ ἀπαναδιορισθέντες 5 ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι δὲν εἶναι πλέον μόνιμοι ὑπαλλήλοι, διότι ἐνῶ ἡ ὑπηρεσία καὶ ἡ θέσις αὐτῶν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου ὅτι εἰς ἐξαιρέσειν ὡς ὑπάρτῃται, εἴτοι θὰ ἐξέλθουν μετὰ διετίας καὶ ἐξερχόμενοι θὰ εἶναι ἄλλοι ἰδιώται, ἐπὶ οἱ λοιποὶ 4 σύμβουλοι εἶναι μόνιμοι διότι ἀνεπαρρηθῶσιν ἐν μόνιμον θέσιν εἰς

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ὄργανον
ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΑΚΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἐκδίδεται καθ' ἑβδομαδικῶν

DIDASCALICO VIMA
(TRIBUNE DES INSTITUTEURS)
Organe officiel de la Fédération
des Instituteurs Grecs.

Bureaux:
27a, rue Deligeorgi, Athènes

Abonnement: 50 Fr.

Ἰνδικοῦ χρόνου 50
Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸν φράγμα 50

Ἐπιστολὴς καὶ ἐπελάσεις πρὸς τὸ
«Διδασκαλικὸν Βῆμα»
Διηγηγηθῆται 27a Ἀθήνας
Ἀγγελίος-Καταχρῆσις 5 ἡρ 3 οἰκίος

καὶ θὰ ἐπανέλθουν ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου. Ἐπομένως τὸ συμβούλιον ὡς σύγκαιται μόνον κατὰ τὰ 4)9 ἐκ μόνιμων ὑπαλλήλων, ἐπὶ τὸ σύνταγμα ἀπαρτῆται νὰ ὄντως «εὐλόγητον» κατὰ τὸ 6)9. Ἐπειδὴ δὲ ἐν πεποιθῆται φρονισθῶμεν ὅτι δὲν εἶναι κενὴ δικαιοκρατικὴ φράσις ἡ ἀποκλειστικὴς διάταξις τοῦ συντάγματος δι' ἧς «ἡ τήρησις αὐτοῦ ἀπαιτεῖται εἰς τὸν πατριωτικὸν τῶν Ἑλλήνων», ἐνομιάζομεν χρέος ἡμῶν καίπερ μὴ ἀπολογούμενοι, νὰ σηματοδοτήσῃμεν ὅτι ἐν πόσει περιπτώσει δὲν δύναται τὸ συμβούλιον ὡς νὰ δικασθῆται περὶ ἀπολύσεως μόνιμων ὑπαλλήλων ὡς ἡμεῖς.

Ἐκθέσαντες ἐν πόσει ἐπιχειρηθῆται τὰς ἀντιλήψεις μας πρὸς τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον ἐπὶ ζήτημα τούτου, ὁ ὅποιον δὲν ἀρροῦσθαι τὸ ἔστω ἡμῶν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς δικαιοκρίσεις τῶν ὀργανώσεων μας ἐπιχειροῦμεν ὅτι τοῦτο θὰ ἐλάτῃται νὰ ἐκτιμῆσθαι κατ' ἄξιαν τὸ ἐλατῆσι, ἐξ ὡν κινούμεθα. Πλήθον ἡμῶν τὸ συμβούλιον, θὰ κλήθῃ ἀλάξῃ τὰς ὀργανώσεις μας. Καὶ προφανῶς τοῦτο ζητεῖται ὑπὸ τοῦ δικαιοκρίσεως ἡμῶν ὅπου ὄχι μόνον τῶν λόγων ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικὸς ἡμῶν τεταγμένοι εἰς τὴν ἐκπροσώπηση τῶν γνῶμῶν τοῦ κλάδου ἔχομεν τὸ ἄρθρον 114 τοῦ συντάγματος καὶ ἐκπαιδευτικὰ αὐτοῦ μέτρα. Ἡ ἑλλειψις τοῦ θάρρους τῆς γνῶμης ἐν Ἑλλάδι εἶνε δυστυχῶς καθολικώτερον ἐλλείωμα. Καὶ ἀντὶ τὰς καλλιστοῦσθαι ἀντιθέσεως ἢ παραρροῖα ἢ ὁλοῖα οὐδαμῶν ποτὶ κοινωνίαν ἐβλάψα, τοῦναντίον ἐπιζητεῖται νὰ ἐπιμνησθῶν διὰ τῆς βαρβατικῆς τῶν ποινῶν οἱ οὐχότως θάρρους, ἔστω καὶ μεθ' ὑπερβολῆς νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡσθάνοντο, ὅτι ἐκπερὶ νὰ εἰπωμεν ἐπὶ τῶν νέων μέτρων τοῦ κ. ὅπου ὄχι ἢ ἐπὶ τῶν κρᾶξεων τοῦ ἢ τῶν παραλείψεων τοῦ.

Εἰς τὸ συμβούλιον ὡς, συγκαροτούμενον ἄλλως τε ἐπίσης ἀπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀποκρίνεται ν' ἀρροῖα εἰς τὸ ὕψος τῆς ἱστορικῆς τοῦ ἀποστολῆς κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην καὶ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ποτὶ τὰ δικαιώματα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὅτι δὲν θεωρεῖται αὐτοῦ ὡς κατωτέρας ποιότητος πολιτῆς, ἀγνώμων ὑπηρετίας, ὑποχρεωμένων νὰ προφέρουν πᾶσαν λέξιν μετὰ δόσεως μήπως ἐκληφθῇ «δριμύτης» ὑπὸ τοῦ κυρίου τῶν.

Μετὰ τιμῆς
ΒΗΜ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΓΟΛΟΙ

Παρακαλοῦνται οἱ κατὰ τόπους κ. Ἐπιθεωρηταὶ ὅπως ἀναγγελοῦν εἰς τὸ «Δ.δ. Βῆμα», ἂν εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῶν διδάσκη ὁ κ. Περιεχῆς Μακρή.

Τόποις Κ. Σ. Παπαδογιάννη Παρῶν 41

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Παναγιώτρου Γιάννου. Μαθητής.
"Αν απολυθήτε για κατέργηση θέσεως δι-
κατοβίας μόνον τριμήνου αποδοχών και
εφ' όσον έχετε δικαστή όηρησεσών παίρνετε
σύνταξη, βοήθημα άπ' τό Ταμείο Προ-
νοίας και περίθαλψη άπ' τό Μετοχικό
Ταμείο, άν έσπετε μέτοχος από μιά όχλα-
σία. Τό δίστημα τού τριμήνου πού πύ-
ραξ αποδοχών δέν είναι χρόνος όηρησεσών.
Γιά τίς όποθίσεις σας στό Μετοχικό φρον-
τιζόμε.

Τόμοδοκον Ηρακλίου. Αιτανύ-
Στό άρχαιο στή μερίδα της ούζουόου σας
βρίσκεται μόνον τό άρ. άριθ. 85868 τό
1916 έγγραφο διορισμό και κανένα άλλο.
Τά έγγραφα πού ζητείτε δέν υπάρχουν.
Υποβάλτε αίτηση στό Υπουργείο για νά
έπι τό άπόλυση. Έπει τό έρωδικό ύψη μιά
τό διαπατήτα ατά έγγραφα. Γιά σήμερα
προαγωγές σχολείων μήν προερίνατε.

Γιάννην Κυριακίδη. Ναύπλιο.
Προαγωγή σας στην α' κατηγορία δημο-
σιαστέθηκε στό άρ. άριθ. 27 από 12.2.928
φάλλο Έρμη. Κούδα.

Ανη. Αμανατιδών. Αμυγδα-
λιά. Έπεί μέτοχος μιά έτη μηρούσων
80.018. Αναδομοτική σας έγγραφη έγινε,
και σας έστάλη τό άρ. άριθ. 16121 έγ-
γραφο.

Ζωολογικά Μ. Ζυμβραγοβί. Αι-
τησή σας στό Μετοχικό Ταμείο δέ βρι-
σκαται. Στάλατε στοιχεία.

Γεώργ. Παπαδόπουλον. Αιτω-
ρίκι. Έχετε άπολυθεί διά πράξεως τού
Έκπαιδ. Συμβουλίου και δέν δικαιούσθε νά
μειοδοτηθήτε κατά τό δίστημα αιδό.
Αά χωρεί κανένα δικαιο μέρα για νά μεί-
οδοτηθήτε Προαγωγή σας άπορριφθηκε
μιά πρέρη 67 από 17.11.927. Η σκαπιά
επιτα διαρκά έξι μήνες και μπορεί νά
γίνη ύστερα άλλη πρόταση.

Βάγιαν Γιάννου. Θήδας. Έπανα-
λδύετε τό έρώτημα α.

Βασιλειάδην Γιάννου. Άγιος
Σπυρίδης. Αίτησή σας για την άπονομή
της σύνταξης, μιά άριθ. 3459 πένασα άπ'
τό Υπουργείο και διαδίδιζετεσών στό έλεγκ-
τικό Συνέδριο πού έπι έκδόση της σχετική
άπόφαση. Αίτησή σας για τριμήνες άποδο-
χών μιά άριθ. 4345 βρισκαται στό λογιστή-
ριο. Προαγωγή δέ σταλή τό ένεαλαμα. Αι-
κατοβία και 35 ολο βνήματα άπ' τό
Ταμείο Προνοίας πούνα άνάλογο μιά τό
βαθμό σας, καθώ; και περίθαλψη άπ' τό
Μετοχικό Ταμείο, άν έσπετε μέτοχος εού-
λαχιστό από μίαν όχλασία.

Σοφίαν Άγα. Αθήνα. Προαγωγή
σας έγινε μιά πρέρη 9 από 12.2.928 τού
Έκπαιδευτ. Συμβουλίου.

Παπαδημητρίου νηπιαγωγών.
Αράβαν.— Κατά τό άρθρον 4 τού ΝΑ
της 28-4-928, καπεί άπονομή σύνταξης
ένεκα πολιτικής όηρησεσών δικαιούσθε
νά πάρετε άπ' άπαξ βοήθημα ίσον πρέρ
τάς άπ' όσον άπολυθήτε για ομαρτικόν ή
διανοητικόν άνικανότητά, καθώ; και
τριμήνες άποδοχών από της ήμέρας της
άπολυσεσών σας. Έπίσης δικαιούσθε και
εφ' άπαξ βοήθημα κατά τό άρθρον 8,
β', και 25, α', τού Ν.Α. από 30.6-928.

Ζαχαριάδου Βασιλείαν. Επύ-
λειο.— Παρατιρούμένη δέν παίρνετε ούν
ταξη. Μόνον άν άπολυθήτε όποσδήποτε
δικαιούσθε νά πάρετε σύνταξη. Τά έγγρα-
φα πού σας λείπουν μπορείτε νά τά έρω-
κομοήσετε άρα βρήτε τους διορισμούς
σας στό Γ'. ταχός Έρμη. Κυβερνήσεως.
"Αν φύγετε άπ' την ύπηρεσία πρέρ της
1-7-929 δέν παίρνετε βοήθημα άπ' τό Τα-
μείο Προνοίας.

Αλεξάνδρου Αθηνά, Κεφαλλο-
νύσου.— Τά σχετικά για τίς καθυστερού-
μενες άποδοχές σας άποστράφησαν στό
Έπιτερωρητή για νά αναβή τό έπίσημο
άνειγραφο της δικαστικής άποφάσεως.

Ν. Δαυινάδου ον. Πλάκα.—
Φάλλα σας στέλνεται. Γιά τή συνταξί-
μοποίηση της πρέρηρησεσών των όποθί-
σκαλων φρονιζόμε.

Πεντρουδιάν Χρ. Καρδαμύλη.—
Αυστηρός ή άρχή πού σας κόβει τή σύν-
ταξη είναι άν τάξει άπ' τή βίαιε των
στοιχείων πού της προσκομίσθησαν. Α-
ποδίδετε τό άνεισθε μιά έντασή σας.

Κουκουλιάν Αναστά.— Αυστη-
ρός στό ζήτημα σας δέν ύπάρχει φέρ-
μακο. Βλάπεται έχουν τό δικαίωμα νά
λένε τή μιά καλόσ και την άλλη κακόσ.

Παρασχάκην Γιώργη, Βατού-

δα.— Η όηρησεσών σας στή Χωροφυλακή
ιγανωρήκαται άπ' άυτήσ συντάξησ πρέρ
όηρησεσών σας, μόνιμος και δέν είναι
άνάγκη νά συνταξιομοποιηθή. Άν έχετε
βηθικό πτυχίο έπίσης δε προαχθήτε μιά
σοδοκατική εδδόσημ όηρησεσών, άν έχετε
ίλιαν καλόσ μιά δεκαετησίαν και καλόσ
μιά εικοσαετή τάξει. Η όηρησεσών σας στή
Άερο μπορεί νά συνταξιομοποιηθή, άν δέν
πάραξε χρόνος άπ' τόν επαναδιορισμό σας.

Κολοφωτιδών Άλιβί, Κωσταλέ-
ξι.— Μιά παρατήρησή δε δικαιούσθε νά πάρετε
σύνταξη, έχτός άν έχετε ήλικίαν 60 έτών,
όπότε δε πάραξε ούταξη τό 41560 τών
562,5 δραχ. διπλασιαζόμενα, περίθαλψη
άπ' τό Μετοχ. Ταμείο εφ' όσον έχετε άγ-
γραφαί μέτοχος για μιά όχλασία τουλα-
χιστό και βοήθημα εφ' άπαξ άπ' τό Τα-
μείο Προνοίας 40 ολο τών 33.600 δραχ.
Τό ύπόλοιπον των χρεών σας λόγω συνταξί-
μοποιήσεως πρέρηρησεσών σας χαρίστηκαν.

Χρίστου Κωνστ. Θεσσαλονίκην.—
Τό Έκπαιδευτικό Συμβόλιο διαπαρήγη
έπι οι έρωμοισθέτες μιά τούσ Γ. ή Η.
δονάμια στό Ν.Α. 3-12-920 δέν μπορείν
νά προαχθούν τώπω άμέσως στην ΕΤ'
κατηγορία. Γιατί τό Ν.Α. της διαδεδί-
σσεως ρητά; ό, ίζει πού μπορεί νά προ-
αχθούν.

Αρίσταν Βιδύλιον. Θεσσαλονί-
κην.— Έχτός από τή ούταξη δικαιού-
σθε και 35 ολο τού εφ' άπαξ βνήματος
άπό τό Ταμείο Προνοίας πού είναι άνά-
λογο μιά τό βηθμό σας, καθώ; και περί-
θαλψη από τό Μετοχ. Ταμείο άν έσπε-
τε μέτοχος τού άχριστό για μιά όχλασία. Η
οδύργος σας νά φρονιση ν' άπολυθή λό-
γη παθώσεως. Έπει παίρνετε σύνταξη,
τριμήνες άποδοχών, βοήθημα 40 ολο τών
57.600 δ.χ. και περίθαλψη άν είτε αι μέ-
τοχος τού Μετοχ. Ταμείου. Για τίς τρι-
μήνες άποδοχών σας φρονιζόμε.

Μπουδάνου Έλένη, Κεφαλλο-
νύσου.— Άν παρατηρήτε παίρνετε σύνταξη
έδδόσημ και άνάλογο μιά τό βηθμό
τού τελευταίου έτους, τριμήνες άποδοχών,
περίθαλψη άπ' τό Μετοχ. Ταμείο, άν εί-
σπετε άν τάξει μοζί του και 40 ολο τού εφ'
άπαξ βοήθηματος από τό Ταμείο Προ-
νοίας πούνα άνάλογο μιά τό βηθμό σας.

Γιακίδην Επύρον Κοινοτομολογί-
στέσσα.—Τί άλλολογραφία έχετε στί
Τμήμα γινηνική.

Στρατιάν Ανη. Σιάτιστα.—Γιά
τήν καταβολή των υποσκαλων των έτησ.
όκαλλήλων ισχύει μόνον τό από 27-7-923
Ν.Α. Έρ. Κού. ταχ. Α'. Άρ. 20. Έγ-
γραφήκαται συνδρομητής.

Αμυργιάν Γιάννου Νεράντζα.—
Γιά τήν προαγωγή σας τό Έκπαιδ. Συμ-
βόλιο έπιφυλάχτηκε μέχρι της προα-
γωγής των απαιτούμενων στοιχείων μιά
πρέρη 10 από 20-2-928.

Ζήσεν Μελοποιη. Δικωρφο.—
Άναγρωπικήκαται μιά όπονομή πρέρη 5544
ή όηρησεσών σας από 912 13.

Πιρλιάν Μ.—Οι πρέρηρησεσών τού
Κεντρ. Περναναγογικού Κτισαρχείος έπι-
σοδονται μιά ύποθίκασκαλοσ.

Κουτσόπουλον Δ. Ευκαία. Ε-
πει μέτοχος μιά έτη μητρ. Μετοχ. Τα-
μείου 29266. Η αναδομοτική σας έγγραφη
έγινε και έστάλη τό χρεωκό έγγραφο.

Κωστανακάν Νικ. Νικελίνην.—
Αιτηρήκαται στί Αθήνας Σίνυσης. Δημο-
σιαστέθηκε στό 80 φάλλο Έρμη. Κού. ταχ.
Γ' 30 από 18-2-928.

Κουτσόπουλον Άλιξ. Κέρυρα.—
Προαγωγή σας στην α' κατηγορία. Έρμη.
Κού. Γ' Άρ. 30 από 18-2-928.

Ιωάννου Χρυσή.— Προαχθήκαται
στην α' κατηγορία Έρ. Κού. ταχ.
Γ'. Άρ. 8. 2η από 16-2-928.

Μοδιάλου Αλέκτρον και Δαμού-
λιαν Ανη. Καρδίτσα.— Προαχθήκαται
μιά πρέρη 11 από 28-2-928 τού Έκ-
παιδ. Συμβουλίου στην α' κατηγορία.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Εύλλογον Κανίων.— Αιτεώσαν Γ.
Προβιόδωκή διορθώθηκε. Φρονιζόμε
για τίς προαγωγές Θ. Κερίρη, Μαρίας
Βαγιακική, καθώσ και για τήν ύποθίση
Πολ. Φουναρδάκη.

Χρ. Ν. Δάραν.— Υποθήκη σας πρ-
οακολοσθεσώμ, βρισκαται στό Λογιστήριο,
θά επανέλθωμ.

Εύλλογον Σεργών.— Προαγωγές συν-
αδάλφων περιφρασεσών σας δημοσιεύθηκε
στό άρ. άριθ. 26 από 14-2-928 φάλλο
Έρ. Κού. ταχ. Γ'.

Τριανταφυλλίδην Ή. Ν. Μόδου-
τον.— Αιτεώσανή σας διορθώθηκε. Τά φά-
λλα πού ζητείτε έστάλησαν, αλίγν τού 149.

Εύλλογον Ενάθεσ.— Τό χιλιόδραχ-
μο γάρας πού 3215 Ν. δέ δίδεται, μόνον ζ-
πονομάται. Στό νέο πρέρηρησεσών μιά πρ-
οαγή σχετική κοινοδύει. Για τίς προαγ-
γές των συναδάλφων περιφρασεσών σας
φρονιζόμε.

Εύλλογον Έλασσών.— Η Νιάμα
Μαρία.— Άς ύποδύλη για τό ζήτημα
της άρθετηκα στό Νομικό Συμβούλιο
Υπουργ. Παιδείας, αναφέροντες τό Νόμο
τού 1914 πού μηροναόει.

Εύλλογον Σεργών.— Προαγωγές δημ-
όλων περιφρασεσών σας στην γ' και δ' κα-
τηγορία δημοσιεύθηκεσών στό άρ. άριθ. 26
τή; 14-2-1928 φάλλο Έρ. Κούδων. τα-
χός Γ'.

Εμυρόπουλον Λουτράκι.— Αιτεώ-
σανη Άρ. Ρουχιατά είναι όδοσ Καλλίπου
556 Πιγκρύν Αθήνας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ο συναδάλφος κ. Θ. Π. Μάλλιος λα-
βύι τό πτυχίον της Φιλοσοφικής σχολής
έποσθετηθή Καθηγητής εις τό Διδασκα-
λείον Φιερώνης. τού εύχόμεθα λαμπράν
σταδιοδρομίαν. Συνάδάλφοι δημοσυχίοι, συν-
αδάλφοι εύγενείς και έξοσηρητικοί, συνά-
δάλφοι της εδδόσημ παντός ίχνη άνεπι-
τήλια εφ' όσον εδδόςωμ των ίνεκί έπίε πα-
τόσ έπαίνου. Τούς συχαίρομα.

Παράλιξ Άκράτες.

Ε. Σιαθόπουλος

ΕΡΑΝΟΙ

Γιά τή δισκάλα μιά τόν άνδρα της
τό φθισίον και τό παιδί της τό άγ-
ρωστο πύρομα τίς έξέως συνδρομής.

1) Κ. Κατζέλας. Μώλος... δραχ. 50

ΑΠΟ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ

Κυκλοφόρησε μιά τό χρεωκό τίτλο
ό ψευδοδημοκρατισμός. Έλώσεσών και
ψυχής των παιδιών έκχυδατισμός τού
κ. Α. Μέγα ένα βιβλίο. Ο συγγραφέας,
άν και έξενος στό γλωσσολογικό ζήτη-
μα (από είνε γλωσσός) θέλωσ και
αυτός νά προσεθώ, και τή γνώμη του
στό μεγάλο ζήτημα, πού χρόνια κρα-
ταίε δαμένη την ελληνική παιδεία.
Θέλωσ νά προσεθώ και αιδός στή
τάξη εείνων πού τραβούν, σκοτισμένοι
άπό φανατισμό, τό σκαπύ της άχόνησ
για νά σκαπύλλοσυν τή νεολαία μας.
Έρωσ μιά τό βιβλίο του νά μά; πη τε;
"Οι ή μεταρροήση της παιδείας μιά
είνε ψεύτικη και νά μά; ψάλλη τό ίσο
τροπάριο. Δέν θά συζητήσω έπ' αυτού-
τό μόνον πού θέλω είναι νά οίκο έσοι
πρέρηρησεσών δυο-τρεις σκαπύεις βγαλμέ-
νες από τό έπιχειρήματα της μαλέτης του.

Πρώτα παρατήρησώ για νά κάρη νεόρο
στό βιβλίο του έββαλε χρεωκό τίτλο
"Έλώσεσών και ψυχής των παιδιών έκχυ-
δατισμός" γιατί νομίζει πώς τό παιδί
μαθαίνοντας τίς λέξεις της; λ' ί τις
γλώσσας πού έδμύει ο χυδαίος όχλοσ
έκχυδαίεται από τίς λέξεις και δε
άπό τό δεανοήματα πού έκπαρδώνσιν
λέξεις. Έπειτα τό βάζει μιά τον Ψυ-
χική και έκχυδαίοντας μερικέσ λέξεις
άπό τά συγγραμμάτα του, χωρίς νά
σημειώη σκαπύσ πού είναι γραμμένεσ
οι λέξεις, προσπαθεί νά σηορήση τή
γνώμη του, εφ' έσπεσ και αιδός και
οί έλλοι οίε οι λέξεις πού γραφονται είναι
σχετικέσ μιά τό θέμα πού πραγματεύ-
εται ο συγγραφέας, μιά τήν ήθογραφία,
και δέν κρίνεται μόνος του παρδ μόν-
ον όταν θέλωσται νά γράψωμ βιβλία
κατά της μητρικιάσ μας γλώσσας!

Νομίζοντας δε οίε δημοτικισμός=
Ψυχόρξη έπιτίθεται κατά τού δεσπο-
ρική τό σφάλματα, πού νομίζει πώς έ-
πανε και βγάθει τό γνωστό συμπέ-
ρασμα οίε ή νεολαία κινδυνεύει και ά-
σφαλώς μαζί μ' αυτή και ή οίκογένεια,
ή Πιερρίδα κλπ.
Βλίσκει σκαπύκαται στόν Ψυχόρξη, έπ'
τούς άλλους δημοτικιστέσ ούτε τούς

μνημονεύει καθόλου γιατί; διότι... τά
εκούσως έννοούμενα κλπ.

Εύτυχώς για τόν συγγραφέα πού δέν
ζητείε νι γου σκαπύσ στή γλώσσα τού
Πλάτωνα. Θέλει νά πάουμμε τή γλώ-
σσα τού Κορνή. Άλλ' ο Κορνήσ ζώ-
νας σέ περιβάλλο έξενο, μακριά από
τό λοό, θέλωσ νά κάρη γλώσσα σύμ-
φωνη μιά τή γούσα του και όχι μιά τίς
άνάγκεσ. Δέν είξευρον οίε ή γλωσσολο-
γία θεοπίζει οίε ή γλώσσας δέν γί-
νονται κατά τά γούσα τού Α σοφού
άλλά σύμφωνα μιά νόμου; φυσικούσ
οί όποιοι έπιβάλλονται παρδ τάς άντιδρά-
σεις και τούσ όποιούσ δέ μηρούσμε νά
πολεμήσομα ή νά τροποποιήσομα
όπισ μετς θέλωμ. Έρωσ δε ο συγγρα-
φέας όπό τή έπιστήμη του οίε οι φυσί-
κοί νόμοι είναι άμετάβλητοι και κώσας
έκαναν τή δουλεία του παλαίω, έσοι
κάνουν και τώρα και θά κάρουν
στό μέλλον.

Λοιπόν τί όφέλεια βρισκει ύποστη-
ρίζοντας γλώσσα φτιαχτή άπό ούτι
θά σαρωθή από τούσ φυσίκούσ γλωσ-
σικούς νόμουσ;

Δέ θά ήσαν καλλίτερα νά προσπα-
θήση κι' αιδός όπισ τόσοι και τόσοι
άλλοι νά προαγώσυν τή λαική γλώ-
σσα ώστε νά γίνη πιά πλοσία άπ' οίε
είνε, παρδ νά ύποστηροήη γνώμης άνε-
φάρμοστεσ και καταστρεφτικέσ για τή
πνευματική πρόοδο της φυλής μας;
Άργος Νοέμβριοσ 1927. Β.

ΠΟΥ ΘΑ ΨΗΦΙΣΟΥΝ
ΟΙ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟΙ

Οί μετεκπαιδευόμενοι
στό Πανεπιστήμιο, στό
Γεωργικό Φροντιστήρια
και στό μονοτάξια Διδα-
σκαλεία είθεποιούνται
έπι τά ψηφοδέλτια τους
για τήν έκλογή των αιρε-
τών μελών τού Έκπαιδ.
Συμβουλίου θά τά στεί-
λουν στόν πρόεδρο τού
έποπτικ. συμβουλίου της
περιφρασεσών εις τήν ό-
ποίαν όργανικώς άνήκει
καθένας. Τά ψηφοδέλτια
τους πρέπει νά έχουν λη-
φθεί άπό τόν πρόεδρο τό
άργότερο ώσ τήν 1 Α-
πριλίου τό μεσημέρι.

Σέ λίγες μέρες κυκλο-
φορεί:

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΜΕΤΑΡΡΩΜΙΣΙΣ
ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

τού βουλευτού Αθηνών
κ. Γ. Γεωργιάδη. Αγορεύ-
σεις στή Βουλή πάνω στό
έκπαιδευτ. νομοσχέδια.

Ολοί οί σκνιδητοί δα-
σκάλοι και ύπάλληλοι ά-
γοράζετε, διαβάζετε, δια-
δίδετε τήν

ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗ,
όργανο της Συνωμοσπον-
δίας μας. Πουλιέται άπό
τό Πραχτορείο τού τύ-
που.